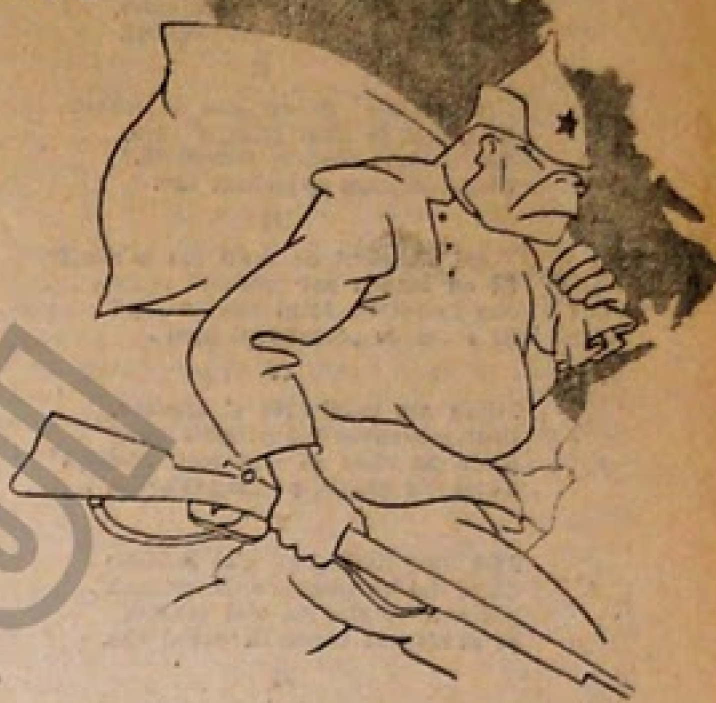
ANUL I No. 34 4 PAGINI 2 LEI Vineri 29 August 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 34

O BASARABIE NOUĂ

Focul războiului ne-a dat o Basarabie distrusă, pe multe locuri până în temelie. In Chişinăul nostru ospitalier şi în Bălţii comerţului basarabean n'au rămas, din clădirile principale nici piatră pe piatră. Bolşevicii au distrus tot ce au putut şi cât au putut. N'au cruţat nimic. Focul, benzina, motorina şi dinamita au fost puse în funcţiune pentru a dărâma şi distruge fără milă orice urmă a civilizaţiei. Iar pentru a se întrece pe ei înşişi, au împuşcat mii de vite pe câmpuri, au asasinat mişeleşte bărbaţi, femei şi copii. Turbaţi să fi fost şi nu s'ar fi putut repezi la tot ce le ieşea în cale cum au făcut-o bolşevicii.

De aceea, când vizitezi azi Basarabia, ai impresia că te afli într'un vast cimitir. Doliul domină pretutindeni cerul posomorît al Basarabiei noastre eliberate.

Dar în toate relele fiind şi un bine, a rezultat unul şi din acest foc distrugător: ne-am izbăvit de jidani! Este cadoul cel mai mare, pe care l-am fi putut aştepta vreodată dela cineva. Fiindcă Basarabia era literalmente dominată de jidani. In toate domeniile.

Jidanii ne conduceau efectiv comerţul, ei industria mare, ei pe cea mijlocie, ei clinicile şi spitalele, ei toate farmaciile din Basarabia, ei ne construiau şi ne reparau bisericile şi tot ei ne fabricau odăjdiile şi obiectele sfinte.

Am cerut pe vremuri să se interzică jidanilor să mai facă negoţ cu cele sfinte. Şi atât era de intoxicată atmosfera politică a Basarabiei de spiritul jidovesc, încât un număr considerabil de fruntaşi politici români au intervenit la conducerea Bisericii basarabene, în sensul de a fi opriţi să mai atacăm această problemă, deoarece se periclitează situaţia Basarabiei în faţa Ligii Naţiunilor.

Apoi basarabeanul nostru nu judeca lucrurile decât prin prisma intereselor jidoveşti.

Toată presa era în mâinile jidanilor, toate editurile particulare în ale lor, CENZURA în a lor, încât se ajunsese până acolo, că chiar în ziua de 25 Iunie 1940, deci cu 3 zile înainte de năvălirea bolşevicilor în Basarabia, jidanul factotum la cenzură, diriguitoarea spirituală a presei, îmi tăiase un articol în care ceream să se vorbească româneşte în toate oraşele basarabene, pe motiv că semănăm „vrajba între cetăţeni". Şi abia acum îmi dau seama câtă dreptate avea jidanul cenzor când îmi lua între foarfeci articolele „periculoase pentru ordinea Statului şi în special a Basarabiei".

Fiindcă oricât am fi ţipat noi, nu puteam rezolvi problema. Era nevoie mai întâi să eliberăm Basarabia de jidani şi atunci „toate celelalte ni s'ar fi adăogit nouă". Cum puteam noi cere vorbă şi simţire românească dela jidani şi comuniştii basarabeni, cari n'aveau nimic comun cu noi, potrivit naturii?! Sângele nu le permitea aceasta. De aceea adevărata fericire ce rezultă din cucerirea Basarabiei este purificarea ei de jidani şi de fruntaşii bolşevismului. Iar datoria momentului de faţă este exterminarea tuturor celor ce caută să pescuiască în apă turbure, aşa cum a făcut-o d. general Voiculescu zilele trecute.

Basarabia salvată de jidovism trebue să respire o atmosferă nouă: aceea a românismului integral şi hotărît, inspirat din jertfa eroilor presăraţi pe întreg cuprinsul ei, dela mare la Hotin. Pe temelia credinţei şi jertfei lor vom clădi o provincie nouă cu oameni noui. Cine încearcă să respire şi să simtă altfel n'are ce căuta în Basarabia!

Destul s'a judecat cu capul jidanilor şi s'au luat castanele din foc cu mâinile Românilor!

Vasile Ţepordei

„Aştept să daţi obolul economiei voastre, pentru ca Statul să facă din el o nouă şi mare împlinire pentru Ţară.

Şi cu aceeaş sfântă grijă, cu aceeaş neîndurată râvnă, cu aceeaş curată muncă, voi veghia ca banul vostru să fie întrebuinţat pentru împlinirea marilor scopuri naţionale".

(Din apelul d.lui Mareşal ANTONESCU pentru Imprumutul Reintregirii).

Avioanele româneşti stăpânesc văzduhul şi atacă zi de zi obiectivele militare sovietice

D. MAREŞAL ANTONESCU A SALVAT ŢARA ŞI POPORUL DELA PRĂBUŞIRE

BERLIN, 27. (Rador). — Ziarul „Metzer Zeitung am Abend" şi alte ziare naţional-socialiste din Reich publică un articol al corespondentului său din Bucureşti d. Wilhelm Müller. Autorul consideră războiul contra Sovietelor atât pentru România cât şi pentru Europa, un adevărat război de desrobire în primul rând desrobire de primejdia bolşevismului, care ameninţa nu numai România ci întreaga Europă şi în al doilea rând, desrobirea provinciilor româneşti dela Răsărit.

In continuare, autorul articolului arată că lupta României împotriva bolşevismului nu s'a terminat cu recucerirea celor două provincii, ci armata română luptă mai departe alături de trupele germane şi aliate în Ucraina şi pe coasta Mării Negre.

Cu privire la atmosfera şi starea de spirit care domnesc în ţară, autorul scrie că astăzi se petrece în România o adevărată reculegere internă; se gândeşte mult şi se reflectează după cum se poate vedea din ori ce convorbire asupra problemelor actuale ale ţării; se gândeşte serios şi cu simţul răspunderii.

„Statul — continuă textual autorul — şi-a recăpătat în răsărit graniţele sale istorice. El se poate ocupa acum iarăşi de soarta compatrioţilor în număr de aproape un milion, care de veacuri sunt expuşi stăpânirii ruseşti. Această împlinire a idealului naţional nu înseamnă pentru România un punct mort, ci mai de grabă începutul unei noui vieţi. Noui probleme se ridică acum, cerând încordarea şi participarea întregei naţiuni. Se ridică de asemenea probleme care se cer urgent rezolvate. Ele nu sunt numai de natură materială, cum este reforma corpului funcţionăresc sau ridicarea păturii ţărăneşti. Mult importante sunt cererile pe care le ridică tineretul pe baza victoriei de pe front. Statul regimurilor trecute a fost un Stat al vechei generaţii. El nu mai există astăzi, şi după cum se speră, nu se va mai repeta în viitor sub nici o formă. Dar la Statul care se anunţă după victoria împotriva bolşevismului, vrea să participe şi să colaboreze tânăra generaţie. Tinerii îşi dau seama desigur că nu se mai poate permite repetarea greşelilor din trecut. Poporul român şi-a pus odată speranţa în tineret, anume în iarna anului trecut, pentru a constata însă că el nu era suficient de matur spre a putea prelua conducerea Statului. Intre timp, tânăra generaţie a trebuit să primească aspre învăţături dela realitate. Că Mareşalul Antonescu face parte, atât ca spirit, cât şi ca fel de a fi, din tânăra generaţie, de aceasta n'ar trebui să se mai îndoiască astăzi nici un tânăr după tot ceeace a realizat pentru România Conducătorul Statului. Persoana acestuia a devenit şi în România intangibilă. El a salvat ţara şi poporul dela prăbuşire, le-a dus la victorie şi va îndruma pe viitor opera de refacere naţională.

FUEHRERUL A DECORAT PE ALŢI EROI AI AERULUI

BERLIN, 27. (Rador). — Fuehrerul a decernat crucea de cavaler al ordinului Crucea de Fier următorilor patru ofiţeri aviatori, care s'au distins în mod deosebit în lupte:

Căpitanul Wilcke, comandant de grupă într'o escadrilă de vânătoare, care a doborît 25 avioane în timp ce escadrila sa a doborît 350 de aparate inamice;

Locotenentului Muetherich, care a doborît 31 avioane inamice;

Sublocotenentului Poehs, care a doborît 28 avioane inamice, şi

Sublocotenentului Schramm, care a doborît 24 avioane inamice.

IN CEEA PARTE

Sub denumirea „în ceea parte", Moldovenii de pe malul drept al Nistrului au cunoscut întotdeauna pământul stăpânit de fraţii lor de pe celălalt mal, unde, până la apa Bugului, se întinde din cele mai vechi timpuri, cam a treia parte din trupul ţării Moldovei. Nimic altceva decât valoarea indicativă de ordin geografic, expresia aceasta a rămas până azi prezentă în graiu, pe tot cuprinsul malului drept, dela Hotin până la Marea cea mare.

Dar, după cum Moldovenii de peste Nistru nu ştiu nici până astăzi că ţara de malul drept al apei se cheamă Basarabia, tot aşa, cei de dincoace nu ştiu că partea de pământ până la apa Bugului s'ar putea numi altfel decât Moldova. Această împrejurare este şi singura raţiune a expresiei „în ceea parte", cu totul frecventă, mai ales în partea de nord a Basarabiei.

Nefiind menţionată nici într'o cronică, nici într'o istorie a timpului, tradiţia orală care i-a asigurat circulaţia şi păstrarea ne îndreptăţeşte să definim tot ce în cuprinderea ei istoriceşte se poate verifica.

Pentru aceasta în treacăt amintim că acolo unde apa, muntele, sau numai un simplu hârtop — pe tot cuprinsul pământului şi la orice popor — desparte în două: oameni de acelaş neam şi pământuri de acelaş fel expresia aceasta este prezentă şi înseamnă categoric că dincolo de acest obstacol e absolut aceiaşi realitate etnică. In Basarabia, un caz cu totul diferent ne întăreşte teza. In comuna Cot din judeţul Soroca, drumul mare din sat desparte pe moldoveni de o minoritate infimă de ruşi, colonizaţi acolo încă din vremea ţarilor. Scopul a fost desnaţionalizarea regiunii.

Cazul comunei Cot nu este singurul. Modovenii de acolo spun despre partea de sat locuită de venetici „la ruşi" şi la fel aceştia şi ei, în generaţiile de acum, moldoveni, numesc partea de sat a celor dintâi „la moldoveni". Dacă Nistrul, am admite prin absurd, că nu e românesc şi am găsi cu cale să-l situăm în rostul uliţei din satul Cot, de data asta între cuprinderi de pământ şi de neamuri uriaşe, expresia „în ceea parte" nici n'ar exista. In locul ei cel mult am cunoaşte o a doua expresie, care s'ar defini cel mult „în Ucraina", sau „la Ucraina".

Nu este pentru nimeni un lucru necunoscut depărtarea în massă a moldovenilor în Siberia, în Turkestan şi în alte părţi din Rusia Asiatică, unde, din aceste pricini, localităţi mai mult decât numeroase, au căpătat caractere cu totul româneşti.

Amintim că în nici unul din aceste cazuri, poporul nostru nu s'a exprimat şi nici nu se exprimă decâteori e vorba de românii de dincolo, decât cu calificarea „românii din Siberia, din Turkestan, etc"... Chiar Moldovenii cari au luat parte în trecutele războaie ale Ruşilor, şi ne referim la cele de dată mai recentă, întorşi acasă, până azi nu povestesc că au luptat cu aceştia „în" cutare sau cutare loc în vreme ce despre Transnistria orice moldovean ce a întreţinut

(Continuare în pag. II-a)

ROMÂNE,

Dacă vrei să-ţi vezi Patria mândră şi puternică dă-i azi sprijinul tău.

Te sprijini singur, Române, sprijinind Imprumutul Reintregirii.

Prof. MIHAI ANTONESCU
Vice-preşedintele Consiliului de miniştri şi Preşedinte interimar

Cavalerii Crucii

Generalul Eugen von Schobert, care a prins deunăzi, în numele Fuehrerului Adolf Hitler, înalta decoraţie germană „Crucea de Fier" pe pieptul viteejilor generali români, general Petre Dumitrescu, general Racoviţă şi general Avramescu, este el însuşi „Cavaler al Crucii" — „Ritterkreuz", cum se spune în nemţeşte — ca şi Generalul Ion Antonescu.

Faptul acesta este el însuşi deosebit de semnificativ. Viteaz între viteejii armatei Fuehrerului, generalul von Schobert a obţinut distincţia de Cavaler al „Crucii de Fier" în Iulie 1940 pentru merite militare cucerite, în calitate de comandant de armată, după victorioasa campanie germană din Flandra. Era în distincţia de acum un an a Fuehrerului, încununarea unei strălucite cariere ostăşeşti.

Ordinul „Crucea de Fier" a fost înfiinţat de Regele Frederic Wilhelm al III-lea al Prusiei la 10 Martie 1813 şi s'a executat după desenul unui mare artist al vremii, arhitectul decorator Schinkel. E una din decoraţiile cele mai frumoase din lume, prin simplicitatea şi eleganţa liniilor ei. Dar este în acelaş timp una din puţinele distincţiuni militare, care să dea mai mult prestigiu posesorilor ei, căci se acordă cu mare sgârcenie şi numai pentru fapte ostăşeşti cu totul excepţionale. Ordinul fost reînfiinţat în 1870 şi în 1914. Von Schobert a obţinut în 1915 „Crucea de Fier" clasa II-a, intrând prin meritele sale în ordin.

In Septembrie 1939, la începera actualului războiu, Fuehrerul Adolf Hitler a reînfiinţat pentru a patra oară ordinul creat de Frederich Wilhelm al III-lea, cu o mică şi esenţială modificare: în locul cifrei wilhelmiane, la întretăierea braţelor crucii, a fixat svastica recunoaşterii ariane a Germaniei naţional-socialiste, semnul marei lupte pentru liberarea omenirei din ghiarele hidrei cu multe capete, iudaismul.

Simbolul acesta de îndoit înţeles are azi, în lupta contra bolşevismului antiuman şi antícreştin, o cu atât mai mare semnificaţie. In numele Crucii păşim voinic pe îndepărtate meleaguri răsăritene să ducem mângâierea creştină popoarelor jefuite de Sfânta Lumină a lui Dumnezeu. In numele omeniei, pe care o exprimă conştiinţa ariană a svasticei, luptăm până la nimicirea câinoasei conspiraţii iudaice a bolşevismului. Şi de aceea „Cavaleri ai Crucii" ne-am regăsit pe aceeaşi linie de idealuri umanitare şi naţionale comune, ostaşi ai Germaniei Mari şi ai României renăscute, prin fapta vitejească a tuturora, dar şi prin simbolul ce străluceşte la pieptirile comandanţilor noştri dragi.

D. I. Cucu

BASARABIA - ŢARA BISERICILOR ŞI A MÂNĂSTIRILOR

Presupunem că nu toţi dintre moldovenii dintre Prut şi Nistru, noi cari am avut fericirea să fim scoşi de sub jugul comunismului de către Generalul-desrobitor, ştiu că o seamă de fraţi de-un sânge şi de-o lege se află în afara graniţelor fireşti ale României. Este vorba de românii din Nordul Transilvaniei. Bucuria lor pentru eliberarea noastră a fost nemărginită deşi de atunci urmăresc mereu viaţa noastră de toate zilele. La Cluj, capitala Ardealului, ei fac să apară un ziar scris cu slovă şi suflet românesc. Iată ce scrie acest ziar, care se numeşte „Tribuna Ardealului", în ultimul său număr:

„Basarabia — ţara bisericilor măreţe şi mânăstirilor — păstra în locaşurile de închinare multe obiecte vechi de valoare artistică, multe cărţi din secolele trecute şi mai ales multe hrisoave din vremile apuse. In 1906 s'a luat iniţiativa ca toate aceste mărturii ale trecutului să fie adunate într'un muzeu bisericesc al Basarabiei. Muzeul a şi luat fiinţă în Capitala Basarabiei. Exista pe vremea aceea o societate istorico-arheologică-bisericească sub patronajul Mitropolitului Basarabiei. In fiecare tipăreau câte un volum al „Revistei" lor. E adevărat că apărea în limba rusă, dar trebue să remarcăm două fapte importante: 1) Colaborau foarte mulţi intelectuali români din Basarabia. 2) Apăreau foarte multe studii despre aşezămintele româneşti din Basarabia. Lucrările periodice din acel periodic rus sunt redate istoriografiei româneşti de istoricii mai noui ai acestei provincii. După războiul mondial „Revista" a apărut, cu acelaş program, dar în româneşte.

Cum spuneam mai sus, Societatea istorico-arheologică-bisericească a Basarabiei a adunat obiecte, cărţi vechi, icoane, acte şi documente, pentru întemeierea unui Muzeu Bisericesc. După câtva timp, Muzeul s'a şi întemeiat.

Trei camere ale acestui palat măreţ erau ale Muzeului Bisericesc, îngrijit de un bătrân cu plete albe.

Intr'o sală erau tablourile mitropoliţilor Basarabiei dela Gavril Bănulescu-Bodoni până la I. P. S. Gurie. Se păstrau cu sfinţenie odăjdiile mitropolitului Bănulescu şi foarte multe lucruri ale lui (manuscrise, tablouri, acte).

Se mai păstrau numeroase documente vechi basarabene, studiate de d-nii Şt. Ciobanu, L. I. Boga, Boldur, Bulat, C. Tomescu Mihailovici, etc.

Dulapurile din camera a doua a Muzeului îţi ofereau alte lucruri importante. Aci dădeai de colecţia de manuscrise slavone, slavo-române şi româneşti. Cele mai multe erau din Basarabia. Erau numeroase cărţi bisericeşti (Evanghelie, Apostol, Liturghier etc.) copiate în mânăstirile Basarabiei de călugări-caligrafi. Erau scrise pe hârtie groasă şi împodobită cu figuri executate artistic.

Alături de manuscrise erau — vorbesc mereu de imperfect neîndrăznind să întrebuinţez prezentul, de teama eventualelor modificări — cărţi vechi româneşti şi ruseşti. Printre cărţile vechi am remarcat ti-

(Continuare în pag. II-a)

Raportul Mareşalului Budieny

24 August 1941

I

Raportez, Stalin, tovarăş mare,
Că'n Odesa'n beci eu mă găsesc,
Sub o groază mult chinuitoare,
Căci Românii tare mă'ncolţesc.

II

„Pofta'n cui" mi-am pus de reuşită,
Că's luat la „trei păzeşte" rău,
Soarta mea i-acum pecetluită,
Şterge-mă din catastiful tău.

III

Azi Românii cu mult foc m'adapă,
Şi cu bombe mă hrănesc mereu,
Am intrat cu totul rău la „apă",
Şi e vai de „cozonacul meu".

IV

Mi-au ars revolverul şi cravaşa,
Oastea mea de mămăligă'a pus,
N'am pe unde să mai scot „cămaşa"
Totul e'n zadar, pe „copcă's dus".

V

Află deci Stalin, că n'ai brodit-o
Când dai cu „barda'n Dumnezeu".
Ţinta ce-ai ales tu n'ai ochit-o,
Şi se'ntoarse barda 'n capul tău.

VI

Ai căzut ca traenu'„n ispită"
Şi cu „secăr-macăr" ai umblat,
Dar acuma „cioara ta vopsită",
Vai sărmana, s'a decolorat!

Plut. Ad-ţie THEODOR D. CARAMAN

In ceea parte

(Urmare din pagina I-a)

cândva legături de prietenie cu fraţii de dincolo, nu o numeşte altfel decât „în ceea parte".

Pentru a nu atrage asupra noastră nici o bănuială de concepţie hazardată şi oarecum şovinistă, sesizăm că Românilor emigraţi în America nu li se spune decât „Românii din America".

Şi să nu se uite că alăturea de Macedoneni, de Timoceni, de Transnistrieni, de cei din Banatul Sârbesc, ca şi cei din Ungaria, Românii din America nefiind puţini, îşi păstrează rasa şi personalitatea atât de bine, încât au reuşit să se facă cunoscuţi, dând din mijlocul lor un scriitor de largă circulaţie universală. pe Petru Neagoe. Dacă Românii de peste Nistru nu au dat încă o întreagă literatură de răsunător succes, în mijlocul celei mai desăvârşite ohrane bolşevice au reuşit totuşi să-şi facă ţara recunoscută de stăpânirea rusească—pe vremea Ecaterinei a II-a — sub denumirea de Moldova Nouă, iar mai târziu sub comunişti, sub numele de „Republica Moldovenească Socialistă Sovietică", federală.

O dovadă nouă despre dreptatea celor afirmate mai sus, că Moldova de peste Nistru este cu totul cuprinsă în denumirea aceasta populară de „în ceea parte". *este chiar discursul lui Toma Jalbă, la Sfatul Ţării dela Chişinău. Citâm textual, subliniind pasagiul care ne interesează: „Dar eu vă întreb fraţilor care sunteţi Moldoveni, cum ne lăsaţi pe noi Moldovenii cei ce suntem rupţi din această Basrabie, să trăim pe celălalt mal al Nistrului? Noi rămânem ca şoareci în gura motanului!".*

Şi mai departe:

„Dar să ştiţi că de ne veţi uita, noi vom săpa malul Nistrului şi vom îndrepta apa dincolo de pământul nostru, *căci mai bine să-şi schimbe râul mersul decât să rămânem noi despărţiţi unii de alţi".*

Cuvintele „să trăim pe celălalt mal" *sunt aproape copia fidelă a expresiei* „în ceea parte" *iar* „noi vom săpa malul Nistrului şi vom îndrepta apa dincolo de pământul nostru", *dovedeşte din plin că Nistrul, nefiind hotar, a fost şi a rămas o apă românească, după care* „în ceea parte" *se întinde aceiaşi ţară şi acelaş popor. Sfârşitul discursului* „căci mai bine să-şi schimbe râul mersul decât să fim noi despărţiţi unii de alţi", *este încă un motiv temeinic să arătăm că felul de a gândi, identitatea de raţionament a marelor masse populare de acolo, stabileşte că dincolo de apa Nistrului,* „în ceea parte" *se întinde tot neamul nostru şi tot ţara noastră, a treia parte din trupul Moldovei.*

Neculai V. Coban

BASARABIA - ŢARA BISERICILOR ŞI A MÂNĂSTIRILOR

(Urmare din pagina I-a)

păriturile româneşti apărute dincolo de Nistru. In Dubăsari a funcţionat în secolul al XVIII-lea o tipografie românească. Biblioteca Universităţii noastre avea trei tipărituri dela Dubăsari. La Chişinău mai erau şi altele mai mărunte, tot din secolul al XVIII-lea. Menţionez că dincolo de Nistru există şi azi o literatură românească. Se tipăresc ziare, reviste, calendare şi cărţi româneşti. E adevărat că dela 1919 toate tipăriturile transnistriene sunt comuniste (organul de propagandă se numeşte „Plugarul Roşu"), dar culoarea roşie nu a ţâşnit spontan din sufletele celor cari scriau, ci s'a impus de către autorităţile sovietice.

Sala a treia a Muzeului Bisericesc din Chişinău avea hărţi vechi ale Moldovei dintre Prut şi Nistru, planşe, cărţi mai noui, tipăriturile societăţii de istorie şi arheologie bisericească, precum şi diverse cărţi şi reviste tipărite în Basarabia. Răsfoind tipăriturile basarabene am avut ocazia să constat că la Chişinău în timpul ocupaţiei ruseşti (1812—1918) s'au tipărit nenumărate cărţi româneşti, mai ales bisericeşti şi şcolare. In cărţile şcolare tipărite la tipografia mitropoliei se citeau adesea poeţi ardeleni. Imi făcea impresia că acele tipărituri sunt necunoscute. Părintele Paul Mihailovici, un foarte iscusit descoperitor al trecutului basarabean, a fost premiat de Academia Română în 1939 pentru o bibliografie a vechilor cărţi şi reviste basarabene (până la 1918). In acea bibliografie — încă nepublicată — aducea multe lucruri noui. Făcea cunoscute multe tipărituri basarabene uitate sau necunoscute de erudiţia de azi.

Am schiţat colecţiile Muzeului Bisericesc dela Chişinău pe care se poate grava inscripţia dela Muzeul Năsăudului „Bonus intra, melior exi". Mai era un muzeu bisericesc la Ismail, alcătuit tot după modelul celui dela Chişinău. Ici colo se mai închegau şi mici muzee mânăstireşti, organizate de tinerii monahi cu carte, cari toţi erau discipoli ai marelui îndrumător duhovnicesc Gala Galaction (profesor de studii neotestamentare la Chişinău).

Câte din aceste „temple ale Muzelor" există şi azi?"

Impresurarea Crimeei şi a Mării Azov de forţele militare aliate

ROMA, 26 (Rador). — Trimisul special al ziarului „Tribuna" pe frontul din Ucraina semnalează într'un reportaj că ultimele capete de pod sovietice pe Nipru au fost eliminate.

Amenintarea armatelor Axei se precizează acum contra regiunilor industriale din Ucraina Orientală, contra peninsulei Crimeea şi Mării Azov.

SLUJBĂ DE VECERNIE LA MÂNĂSTIREA CHIŢCANI

IN PREZENŢA D-LUI MAREŞAL ANTONESCU

Pentru Comandantul de căpetenie al Armatei Româno-Germane nu există moment liber. Din revărsatul zorilor şi până târziu, după cântatul de miez de noapte al cocoşilor, Mareşalul, pe umerii căruia apasă destinele acestui Neam, cutreeră neobosit sectoarele de luptă ale frontului, consultă hărţile, dă indicaţiuni comandanţilor şi abea găseşte răgaz să guste în repezeală, la popota vreunei unităţi înaintate, o masă frugală, o masă ostăşească, la un loc cu ofiţerii şi ostaşii săi, ce zi de zi înscriu cele mai frumoase pagini din istoria Neamului românesc.

Chiar pe frontul de luptă acolo în sgomotul ritmat al tunurilor ce-şi revarsă distrugătoarea lor încărcătură, Comandantul de Căpetenie nu uită o clipă că destinul l-a hărăzit nu numai Căpetenia oştirilor, ci şi Conducător al acestui Neam ce şi-a pus toate nădejdile în sabia lui biruitoare.

La Cernăuţi, Chişinău, Tighina, Cetatea Albă, la Tiraspol ca şi în satele cele mai îndepărtate din Transnistria unde paşii săi biruitori au pătruns odată cu armele victorioase, peste tot, grija Comandantului de Căpetenie este dublată de aceia a Conducătorului de Stat.

Când situaţia frontului permite Mareşalului Conducător să se deplaseze, atunci începe cealaltă muncă, de ziditor de Ţară nouă, de ctitor al acestei Românii reîntregite.

Atunci, rând pe rând se perindă Miniştrii şi Demnitarii chemaţi special cu avionul, iar problemele cele mai variate găsesc deslegările pe care Ţara le aşteaptă cu încredere în înţelepciunea Conducătorului ei.

TRADIŢIA STRĂBUNĂ

Asemenea marilor noştri voevozi din trecut şi tradiţiei noastre creştine, Conducătorul Statului şi Comandantul de Căpetenie, între toate aceste multiple preocupaţiuni îşi alege timpul să se închine şi să mulţumească Celui Atotputernic care l-a hărăzit să spele onoarea acestui Neam, mutând spre Răsărit hotarele Ţării până acolo unde se întinde graiul şi obiceiurile româneşti.

Astfel în trecere prin Tighina unde d. Mareşal Antonescu a vizitat oraşul şi vechea cetate a Benderului, care, — stâlp de granit, stă mărturie pe Nistru a drepturilor noastre istorice, — Conducătorul Statului a făcut o vizită şi la Mânăstirea Chiţcani din apropiere.

Printre livezi şi mănoase ogoare pe şoseaua ce şerpueşte spre Sud, pe malul bătrânului Nistru, la vreo 14 km. de Tighina, pe o culme de deal ce domină întreaga priveliştе, se profilează, maiestos, zidurile de cetăţuie ale Mânăstirii Chiţcani.

In străbunele vremuri de letopiseţi, pe vremea lui Alexandru cel Bun, atunci când cuceritoarea poftă moscovită nu atinsese încă Nistrul, iar vitezele oşti moldovene, departe, dincolo de Bug, din timp în timp, izgoneau nomadele hoarde tătare, de atunci, aceste plaiuri au fost dăruite de viteazul şi înţeleptul moldovean, Mânăstirei Neamţu.

Plecat spre a strânge veniturile de pe aceste moşii ale ctitoriei voevodale, pe la 1860, Egumenul Teofan, originar din Transilvania se hotărî să clădească pe dealul Chiţcanilor o mânăstire.

Cu încă 30 de călugări, pe acest frumos picior de plaiu ce domină Nistrul, călugărul Teofan clădi — împrejmuit cu straje de cetate — sfântul locaş al Mânăstirii Chiţcani sau „Noul Neamţ" cum îi spuneau în acele vremuri.

Inzestrată de Domnitorii Moldovei, Mânăstirea se desvoltă repede şi încă două locaşuri sfinte fură clădite în interiorul zidurilor de cetate ce apărau credinţa şi Neamul de hoardele din Răsărit.

La intrare se ridică maestos un turn cu 12 clopote de bronz ce cântăresc 16 tone şi în sunetele cărora se adunau credincioşii în timp ce Nistrul ducea mai departe în jos spre Mare mărturia de smerenie a acestui Neam credincios.

Printre nenumărate odoare cu care a fost înzestrată această mânăstire se află şi o icoană a Maicii Domnului, cu două feţe, în aur masiv şi pietre preţioase.

In 1926 această icoană fusese evaluată la peste 120 milioane lei.

In amurgul fierbinte al unei zile de August, când Conducătorul Statului se îndrepta spre acest sfânt locaş, el cunoştea trecutul şi însemnătatea istorică a acestei mânăstiri.

Era nu numai dorinţa de a vedea ce a rămas în urma păgânei dominaţii bolşevice din acest tezaur al istoriei noastre naţionale, dar şi alte îndemnuri.

Intrând pe poarta mânăstirei, unde un stareţ cu barba albă îi întâmpină cu părintească căldură, Conducătorul Statului şi Comandantul de Căpetenie retrăia 23 de ani în urmă.

REVEDERI

Se revedea tânărul maior Antonescu, fostul şef al secţiei de operaţii al Armatei I-a şi al Marelui Cartier General, cel ce concepuse bătălia dela Mărăşti şi care în 1918 devenit comandantul unui divizion de cavalerie cu sectorul pe malul Nistrului, avea postul de comandă aci la Mânăstirea Chiţcanilor.

In acest lăcaş de monahală reculegere, în 1918 maiorul Antonescu, pe pieptul căruia lucea discreta Cruce, albastru smălţuită a Ordinului „Mihai Viteazul", putu să reflecteze pentru prima oară la „măreţiile şi amărăciunile unei victorii".

Acum, în calitate de Comandant de Căpetenie al Armatelor desrobitoare, păşea din nou în sfântul locaş al mânăstirii Chiţcani de care-l leagă atâtea amintiri.

Stareţul, acelaş stareţ pe barba căruia însă se cernuse neaua a încă 23 de ierni, îi povesteşte Conducătorului cum au trăit sub bolşevici.

Le-au luat tot. Au rechiziţionat produsele de pe moşie, vitele, uneltele agricole şi au supus mânăstirea la un bir enorm.

— Numai credinţa oamenilor din satele din împrejurimi ne-a menţinut!

Intr'adevăr, cu cât urgia bolşevică se abătea mai cumplit asupra Mânăstirii, cu atât sătenii se simţeau mai datori s'o ajute.

Numai din darurile lor au putut să reziste cei 40 de bătrâni călugări cari au rămas, pentrucă, pe cei tineri, bolşevicii i-au alungat din Mânăstire.

Odoarele bisericii le-a salvat stareţul, care le-a îngropat cu grije şi a spus că ele au fost luate de Români când s'au retras.

Azi din nou icoana Maicii Domnului priveşte sclipitor şi blajin spre drept credincioşii ei pe cari i-a regăsit cu credinţa mai întărită ca ori când.

Conducătorul Statului, călugării şi mulţi săteni veniţi din împrejurimi la vestea că Mareşalul se află la Mânăstire au luat parte la vecernie.

Mânăstirea a suferit pagube mari, în special în urma bombardamentului pe care ruşii l-au efectuat timp de 12 zile din Tiraspol şi Slobozia.

Cam vreo 50 milioane lei sunt necesare pentruca ea să fie complet refăcută.

Acum are aspectul unei cetăţi asediate. Totuşi nici una din cele trei biserici n'a fost distrusă. Singură o cupolă stă deschisă, mărturie a asprului bombardament, iar turnul de la intrare lovit în mai multe rânduri abia-i ştirbit în părţi.

La plecare d. Mareşal Antonescu promite stareţului un milion lei pentru refacerea sfântului locaş.

Astfel Mânăstirea Chiţcanilor va sta mai departe peste veacuri, mărturie a drepturilor noastre istorice şi a credinţii strămoşeşti.

Tighina, August 1941.

Locot. Făgărăşanu Valeriu
Reporter de războiu P. P.

ROMANIZAREA ORAŞELOR ŢĂRII

Am trăit îngenunchiaţi toate rănile săpate adânc în trupul ţării. Am scrâşnit din dinţi şi am răbdat gândul fraţilor subjugaţi, privind la realitatea sufletului românesc, care se dăltueşte peste secole, înmănunchind într'un singur trup şi o singură fiinţă, trupurile de martiri care-şi dau jertfa supremă pentru glia românească, pentru eternitatea ei.

Eroii se transformă în smirnă, în volbură sfântă, care au purces la rugăciune pentru noi, cei ce începusem să confundăm desfrâul cu libertatea, egalitatea cu anarhia, prudenţa cu laşitatea.

Azi, pământul în care ne-am născut din negura vremii, odată cu stejarii şi cu brazii, este iarăşi al nostru.

Toţi strămoşii noştri, toate amintirile noastre, întreaga noastră istorie cei găsim începutul în filele îngălbenite de legendă, pornind cu mult înainte de Sarmisegetuza Regelui Decebal, ca să continue cu Muşatinii şi Basarabii, şi cu locurile de înaltă etică naţională, unde sângele românesc a curs în valuri.

Suntem legaţi de locurile acestea prin milioanele de morminte ce se găsesc răvăşite la Podul Inalt, Rărboeni, Suceava, Baia, Posada, Călugăreni, Turda şi a gemut inima în noi când am văzut că pe aceste plaiuri pline cu oseminte, ajunseseră stăpâni, fraţii lui Iuda, întrebuinţând toate mijloacele pentru atingerea acestui scop.

La început i-am văzut invadând şi cucerind ca lăcustele, oraşele din Nordul Moldovei. Negustorul şi meseriaşul român au dispărut. Azi o stradă, mâine alta, poimâine un cartier întinzându-se ca pecinginea, luând în mâinile lor totul: camăta, misitia, comisionul, cărăuşia, rădăria, lemnăria, ferăria, tapiţeria, croitoria, astfel încât pe la sfârşitul anului 1869 oraşele Cernăuţi, Soroca, Hotin, Dorohoi, Botoşani, Burdujeni, Bercen, Secureni, sunt complet acaparate de jidani.

Curând au căzut şi celelalte oraşe moldoveneşti: Roman, Piatra, Fălticeni, Bacău, Vaslui, Bârlad, Huşi, Tecuci, Galaţi şi în fine a doua capitală a Moldovei, Iaşii, unde parcurgi şi azi străzi şi cartiere întregi, fără să întâlneşti o proprietate românească, ci numai dughene şi cârciumi de-ale perciunaţilor, care îşi aruncă lăturile, gunoaele şi murdăriile pe locurile din jurul sfintelor noastre Biserici.

Nu mai vorbim de oraşele şi târgurile basarabene care erau ca o plagă deschisă pe trupul ţării.

Cancerul însă se întinsese cu mult mai departe. A atins Râmnicul Sărat, a trecut de Buzău, Ploeştii şi a pătruns în capitala ţării.

Vechile cartiere de negustori români ca Văcăreştii şi Dudeştii, au căzut în întregime. Deasemeni toată Calea Griviţei, toţi comercianţii din Obor, iar Calea Victoriei 80 la sută este jidovească.

Din Bucureşti au pătruns în Craiova Banului Mihai, intrând în Râmnicul Vâlcea şi Turnu Severin. Iar toate aceste sub protecţia foştilor politicieni români, care pretindeau că nu există problemă evreiască, chiar dacă centrele economice, culturale şi politice ale naţiunei noastre cari sunt oraşele, erau stăpânite de jidani.

Azi însă lucrurile s'au schimbat. Şi s'au schimbat profund, nu la suprafaţă. Ţara care se înjghebează cu sângele soldatului român va fi aşezată de Mareşalul Ion Antonescu pe temelii sănătoase creindu-se o administraţie care să aibe structura, mândria şi temeiurile unei adevărate magistraturi precum şi tradiţia care să reprezinte pârghia de căpetenie a continuităţii noastre istorice, în ceea ce priveşte stăpânirea puterii publice.

Inceputul s'a făcut încă dela 6 Septembrie 1940. Nu prin jocul retoric al vorbelor romantice şi gălăgioase de cafenea, ci prin zidirea unitară a naţiunii care să imprime executivul coheziunei naţionale.

Astfel prin asigurarea dreptului de proprietate numai românilor care se înfăptueşte sub efigia Centrului Naţional de Românizare, se dă siguranţa, liniştea şi puterea de înfăptuire a generaţiilor care ne privesc din urmă şi aşteaptă dela noi, nu numai să ştergem trecutul ci şi să zidim viitorul.

Nicolae I. Postolache

Tăria poporului român a format o zonă sanitară la răsărit pentru politica ţărilor europene

BERLIN 27 (Rador. — Corespondentul Agenţiei RADOR *transmite:*

In faţa corespondenţilor marilor Agenţii de presă, d. Karl Albrecht, autorul celei mai complete lucrări asupra organizării republicelor sovietice şi asupra regimului comunist în general, a făcut Marţi seara o largă expunere privitoare la consecinţele luptei pe care o duce astăzi Europa pentru apărarea civilizaţiei.

Interesant de subliniat este că în concluziile sale d. Karl Albrecht, care a trăit aproape 10 ani în Rusia Sovietică şi în apropierea conducătorului dela Kremlin, a arătat că propaganda bolşevică s'a lovit totdeauna de refractarismul popoarelor înconjurătoare.

D-sa a dat ca exemplu vigoarea poporului român, indicat de comunismul în marş a fi una dintre primele victime, datorită imediatei sale vecinătăţi, şi care totuşi a rezistat la toate infiltrările bolşevice, formând astfel o zonă sanitară pentru politica statelor europene.

Aprovizionarea Basarabiei şi Bucovinei cu articole de întâia necesitate

Indată după desrobirea Basarabiei şi a Bucovinei de Miazănoapte de sub stăpânirea bolşevică, Institutul Naţional al Cooperaţiei a luat grabnice măsuri administrative pentru reorganizarea mişcării cooperative din aceste ţinuturi, aşa încât se poate afirma că printre primele echipe de funcţionari care au păşit pe pământul românesc desrobit a fost aceea formată din aparatul de control şi îndrumare al Institutului Naţional al Cooperaţiei.

S'au înfiinţat două inspectorate regionale cooperatiste, unul cu sediul în Chişinău celălalt cu sediul în Cernăuţi. Şefii inspectoratelor regionale au primit dispoziţiuni ca, de îndată, să se pună în legătură cu toţi capii de autorităţi, desemnaţi să activeze în provinciile desrobite ca reprezentanţi ai Ministerelor.

In fiecare judeţ din ţinuturile eliberate s'a înfiinţat câte un serviciu cooperatist judeţean, pus sub direcţia îndrumare şi supraveghere a inspectoratului regional respectiv.

Un număr însemnat de organe de control şi îndrumare au fost delegate în Basarabia şi Bucovina; aceştia au plecat în posturile lor încă dela 10 Iulie a. c.

Această primă măsură administrativă are de scop asigurarea unei grabnice reconstituiri a unităţilor cooperative (federale şi cooperative de gradul I) complet desorganizate şi distruse de vitregia fostului regim.

In ceeace priveşte Basarabia, pentru a se da posibilitate Institutului Naţional al Cooperaţiei să vină, fără întârziere, în ajutorul populaţiei basarabene, atât în domeniul aprovizionării cu articole de primă necesitate, cât şi în acel al valorificării disponibilului de produse agricole din regiune, s'a păşit în primul rând la numirea de comitete de conducere la unităţile de gradul al II-lea, la federale, în aşteptarea posibilităţilor legale pentru reconstituirea şi organizarea lor definitivă. S'au numit astfel de comitete de conducere la următoarele unităţi federale: Sud-Basarabeană — Ismail, Cetatea Albă—Cetatea Albă, Codrul—Chişinău, Orhei—Orhei, Colaborarea—Bălţi, Nord Basarabeană din Tg. Lipcani—Hotin, Tighina—Tighina, Plugarul—Cahul şi Soroca din Tg. Floreşti.

Comitetul de conducere a fost format dintr'un mănunchiu de fruntaşi cooperatori localnici, desemnaţi de către şeful serviciului judeţean respectiv, de comun acord cu autorităţile locale, civile şi militare; ele sunt puse sub direcţia supravegherea şi îndrumare a organelor de control judeţean.

Comitetul de conducere al federalelor împreună cu şeful serviciului cooperatist judeţean au fost autorizat de Institutul Naţional al Cooperaţiei a numi comitete de conducere la unităţile de gradul I.

Pe lângă agenţia I. N. C. din Chişinău, înfiinţată din primul moment, s'au constituit agenţii I. N. C. în fiecare judeţ din Basarabia, care vor activa până la completa reorganizare şi consolidare a federalelor şi în strânsă colaborare cu acestea.

Concomitent cu această grabnică măsură de reorganizare a cooperaţiei basarabene şi în scopul de a redresa viaţa economică din acest ţinut, Institutul Naţional al Cooperaţiei din mandatul Guvernului, a şi luat măsurile necesare pe deoparte pentru valorificarea disponibilului de produse agricole, pe de altă parte pentru aprovizionarea Basarabiei cu articole de mare consum.

In acest scop, Institutul Naţional al Cooperaţiei a şi expediat la sediul agenţiilor un prim fond de peste 50.000.000 lei pentru a fi utilizat la colectarea disponibilităţilor de grâu şi porumb.

Pentru aprovizionarea populaţiei basarabene, Institutul Naţional al Cooperaţiei prin agenţiile respective a reînfiinţat, deocamdată, depozitele de sare ce funcţionau înainte pe lângă federale, comandând, spre a fi imediat expediate 330 de vagoane de sare.

S'a mai trimis în Basarabia 4800 lăzi (8.400.000 cutii) de chibrituri, 40.000 kr. fire de bumbac (în curs de expediţie alte 90.000 kg.), 22.000 m. pânzeturi, 20 vagoane de zahăr, cantităţi mai reduse de uleiuri precum şi alte articole alimentare. In afară de acestea s'au mai expediat cantităţi însemnate de unelte agricole un număr de secerători şi 14 batoze.

La început, Institutul Naţional al Cooperaţiei înfruntând mari greutăţi de transport, a expediat cu ajutorul camioanelor o parte din aceste mărfuri. In prezent, circulaţia pe căile ferate ameliorându-se, aprovizionarea Basarabiei se efectuează într'un ritm mai viu şi în primul rând în regiunea Chişinăului, unde Institutul Naţional al Cooperaţiei a înfiinţat un depozit regional de mărfuri, care va fi alimentat prin comenzile masive de mărfuri de toate categoriile.

Tot în legătură cu aprovizionarea Basarabiei trebue menţionat că în dimineaţa zilei de 22 August a. c. au pornit dela depozitul de mărfuri I. N. C. din Bucureşti str. Sergent Nuţu No. 8, un număr de 20 camioane cu destinaţia Chişinău şi având următoarea încărcătură: bumbac fire, pânzeturi, diferite articole alimentare (arpacaş, zahăr, paste făinoase, ulei comestibil, lămâi, franck-cafea, boia de ardei), unelte agricole (pluguri, coase, seceri, furci, lopeţi, grape) şi diferite materiale de construcţie (tablă, cuie de sârmă, etc.).

Preocupat de problema aprovizionării populaţiei, Institutul Naţional al Cooperaţiei examinează în prezent, punerea în funcţiune a lăptăriilor şi a fabricelor de unt care funcţionau pe lângă federala „Cetatea-Albă" a cărei activitate în domeniul valorificării produselor lactate este în deajuns de bine cunoscută.

In ceeace priveşte Bucovina, pe lângă măsurile administrative indicate mai sus, Institutul Naţional al Cooperaţiei a înfiinţat o sucursală a sa la Cernăuţi şi un depozit de mărfuri la Rădăuţi.

Depozitul regional de mărfuri înfiinţat pe lângă sucursala din Cernăuţi şi-a reluat activitatea normală, fiind aprovizionat cu tot felul de mărfuri de primă necesitate.

Printre mărfurile expediate enumerăm: 1200 lăzi (1.200.000 cutii) de chibrituri, 16.000 kg. bumbac (alte 20.00 kg. în curs de expediţie), 10 vagoane zahăr (alte 10 vagoane în curs de expediţie), 71,000 m. pânzeturi, 10.000 kg. paste făinoase, 26.000 kg. leguminoase, 20.000 kg. făină de grâu (alte 100.000 kg. în curs de expediţie), 10.000 kg. făină de porumb.

S'au comandat spre a fi imediat expediate 30 vagoane de sare şi 40.000 kg. ulei comestibil.

Institutul Naţional al Cooperaţiei va depune toate sforţările pentru reorganizarea, pe temelii solide, a vieţii cooperative din provinciile desrobite, întrucât este convins că organizarea unei reţele puternice şi sănătoase de unităţi cooperative în aceste provincii, constitue una din condiţiunile de căpetenie pentru redresarea vieţii economice şi sociale a Basarabiei şi Bucovinei.

INFORMAŢIUNI

Ministerul Finanţelor atrage atenţiunea tuturor categoriilor de contribuabili, să-şi achite la zi toate impozitele ce datorează, pentru a nu suporta rigorile legilor în vigoare.

Se atrage, deasemenea, atenţiunea că, potrivit art. 142 din codul de procedură fiscală, impozitele cari nu se plătesc în cursul trimestrului în care ele au devenit exigibile, suportă o majorare de 2% pentru fiecare trimestru întârziat.

Este deci în interesul fiecăruia să-şi îndeplinească obligaţiunile fiscale, pentru a putea beneficia de toate avantagiile acordate de către Minister.

*

Potrivit dispoziţiunilor art. 5 din decretul-lege asupra taxelor militare datorate de evrei, taxele militare fixe şi proporţionale prevăzute de art. 4 din aceiaş lege, se îndoiesc pe timpul de război.

Printr'un ordin circular telegrafic, Ministerul de Finanţe a dat dispoziţiuni pentru debitarea în matricole a dublului taxelor fixe şi proporţionale şi transmiterea lor spre încasarea prin Administraţiile de încasări şi plăţi.

*

Toţi cetăţenii străini doritori să subscrie la împrumutul pentru Reintregire din anul 1941, sunt autorizaţi să efectueze subscripţiile lor, fără a mai fi nevoie să îndeplinească formalităţile cerute de decretul lege nr. 529, publicat în Monitorul Oficial nr. 53 din 4 Martie 1941, privitor la controlul actelor de dispoziţie ale streinilor.

*

Fabricaţia marmeladei din fructe continuă cu toată intensitatea în fabricile angajate de Institutul Naţional al Cooperaţiei în Bucureşti şi Giurgiu.

In cursul lunii Septembrie a. c. acest Institut va pune în funcţiune şi fabrica sa proprie de marmeladă, instalată pe terenul proprietatea sa din strada Inginer Tacu (Filaret).

Suveranul decorează ofiţeri români pe frontul transnistrian

BERLIN, 26 (Rador). — Ziarele germane publică ştirea că M. S. Regele Mihai întreprinde actualmente o călătorie în Basarabia şi Transnistria, vizitând diferite puncte importante de pe front.

„Deutsche Allgemeine Zeitung" arată că după ce Majestatea Sa a vizitat oraşul Tighina, şi-a exprimat dorinţa de a cunoaşte regiunile româneşti de dincolo de Nistru.

„Berliner Lokalanzeiger" arată că Majestatea Sa Regele Mihai a decorat o seamă de ofiţeri români cu ocazia vizitării frontului.

SCUTIRI DE MOBILIZARE PENTRU CULTIVATORII DE SFECLĂ DE ZAHĂR

Anul acesta cultura de sfeclă de zahăr ocupă întinderi mai mari şi va da o producţiune mai mare ca anul trecut.

Ministerul Agriculturii pune în vedere cultivatorilor de sfeclă de zahăr să se îngrijească de scosul şi de transportul sfeclei în bune condiţiuni şi la timp.

Comitetele agricole comunale şi toate autorităţile locale agricole şi administrative vor veghea pretutindeni să nu lipsească braţele şi mijloacele de transport.

La nevoie se vor rechiziţiona braţele din regiune, se va cere concursul armatei aflate pe teritoriu, se vor cere premilitari sau muncitori evrei ca să nu rămână nerecoltată nici o cât mai mică suprafaţă ocupată cu sfeclă de zahăr.

Ministerul Agriculturii a intervenit la Marele Stat Major pentru a se acorda scutirea de mobilizare în perioada 1 Septembrie—30 Noembrie a tuturor cultivatorilor de sfeclă de zahăr care lucrează dela 25 arii în sus şi cari au fost propuşi de către Camerele agricole şi fabricile de zahăr.

Dăruiţi haine civile pentru ostaşii cari se întorc de pe front

APEL

Ministerul Apărării Naţionale trebue să echipeze cu haine civile pe ostaşii care se vor întoarce de pe front la vatră.

Lipsa de materii prime cari sunt rezervate numai pentru comenzile de efecte militare, pune în imposibilitate efectuarea unei comenzi pentru a echipa pe aceşti ostaşi cu haine civile.

Se face un călduros apel la toţi bunii români din centrele urbane, să doneze pentru echiparea acestor ostaşi, rufărie, îmbrăcăminte, încălţăminte şi anume:

— cămăşi;
— ismene;
— ciorapi de lână sau bumbac;
— haine;
— pantaloni;
— pălării sau căciuli;
— bocanci, ghete sau pantofi confecţionaţi din piele.

Efectele de mai sus, vor putea fi şi din cele purtate de orice calitate, însă curate şi în bună stare.

Donaţiunile se vor preda până la 15 Septembrie a. c. cel mai târziu, la Cercurile de Recrutare cele mai apropiate.

În Capitală donaţiunile se vor preda la Depozitul Central de Echipament al Armatei.

Donatorului i se va elibera o chitanţă pe care s'a înscris numărul cu care s'a matriculat efectul predat.

SUBSECRETARIATUL DE STAT AL ARMATEI DE USCAT

Inceputul anului şcolar în Bucovina desrobită

Ministerul Culturii Naţionale anunţă că pe data de 1 Septembrie 1941, se vor redeschide următoarele şcoli în Bucovina de Nord:

1. Şcoala normală de băeţi Cernăuţi.
2. Şcoala normală de fete Cernăuţi.
3. Liceul de băeţi „A. Pumnul" Cernăuţi.
4. Liceul de fete „Elena Doamna" Cernăuţi.
5. Liceul comercial de băeţi Cernăuţi (cl. I şi VIII).
6. Liceul comercial de fete Cernăuţi (cl. I şi V).
7. Liceul industrial de fete Cernăuţi (cl. I—VIII).
8. Liceul de construcţii civile Cernăuţi, (cl. V).
9. Şcoala de gospodărie urbană Cernăuţi Gr. I.
10. Gimnaziul de fete din Hotin (cl. I—IV).
11. Gimnaziul de băieţi din Hotin (cl. I—IV).
12. Gimnaziul industrial de fete din Hotin (cl. I—IV).
13. Gimnaziul comercial de băieţi din Lipcani.
14. Gimnaziul teoretic mixt din Storojineţ.

Deschiderea şcoalelor se va face la 9 Septembrie

S'au luat măsurile necesare ca inceputul noului an şcolar să se facă în bune condiţiuni

Găsindu-ne în preajma noului an şcolar, deschiderea şcoalelor este problema de căpetenie de care actualmente se preocupă conducerea ministerului Culturii naţionale.

Astfel, data deschiderii s'a fixat irevocabil la 1 Septembrie, urmând ca la 9 Septembrie să înceapă cursurile.

În acest scop, toate şcolile din ţară au primit dispoziţiuni.

Chestiunea manualelor este deasemenea rezolvată, în special a celor de curs primar, care se vor găsi din vreme şi suficiente.

Şcolile unde se află instalate spitale, vor funcţiona cuplate cu cele ale căror localuri sunt libere, pentru ca acest lucru să nu constitue un impediment de netolerat.

Deasemeni, la şcolile cu internat s'au luat toate măsurile în acest sens.

În legătură cu organizarea noului an, s'a anunţat printr'o decizie ministerială criteriile după care se vor face numirile [illegible] profesorii şi învăţătorii, criterii care corespund conform cerinţelor de azi [illegible] membrii corpului didactic au avut o [illegible] războiului nostru sfânt.

Din cele ce se cunosc, deciziile indică preferinţă în utilizări şi transferuri pe membrii corpului didactic cari în această campanie au fost răniţi sau au luptat, iar pentru personalul feminin, profesoarele sau învăţătoarele care au dat concursul lor direct sau [illegible] pentru trupe în spitale.

Vor fi astfel prezentaţi în faţa elevilor, dornici de exemple bune, oameni cari au învins în viaţă toate asperităţile şi vor avea elevii în ei icoanele oamenilor adevăraţi.

O altă problemă care se leagă tot de acest început de an şcolar este aceea a cantinelor, faţă de care d. ministru general Radu Rosetti a arătat toată grija.

Un nou sistem va fi inaugurat pentru a se rezolva pentru totdeauna o dificilă problemă, — am putea spune naţională, — aceea a nutriţiei tinerelor vlăstare.

Sistemul burselor în bani şi natură va fi reorganizat, bursele neoistribuindu-se decât pe bază de concurs.

Subscrieri la împrumutul reintregirii

Episcopia Huşilor a subscris la împrumutul Reintregirii suma de lei 200.000, PSS Grigorie lei 55.000, iar clerul şi funcţionarii eparhiei salariul pe o lună.

Profesorii şcolii normale de băieţi din Bucureşti, împreună cu personalul administrativ, stăpâniţi de cele mai puternice sentimente patriotice şi dorind să ajute din toate puterile lor lupta care va înfăptui România tuturor Românilor, au subscris cu însufleţire salariul lor pe o lună la Împrumutul Reintregirii.

Un mare plan agricol pentru refacerea gospodăriilor ţărăneşti din Basarabia şi Transnistria

Situaţia agricolă din aceste ţinuturi este mulţumitoare.-Dezordinea din colhozurile bolşevice.-Mizeria din satele transnistriene.-Măsuri în vederea îndreptării situaţiei

D. Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român, în dorinţa de a da Basarabiei şi Transnistriei o nouă orânduială agricolă, a invitat în aceste ţinuturi de curând desrobite, pe d. Aurelian Pană, ministru-subsecretar de Stat la Agricultură şi Domenii, spre a constata la faţa locului nevoile ţărănimei de aci ca să se poată lua măsurile necesare.

D. ministru Pană va alcătui un plan agricol detaliat, care se va aplica pe măsura necesităţilor. De un astfel de plan se simte nevoia mai ales în Transnistria, unde, după cum se ştie, bolşevicii au căutat să distrugă orice urmă de proprietate individuală.

D-sa, întorcându-se din Basarabia, ne-a dat o serie de lămuriri interesante în legătură cu situaţia agricolă de acolo.

Cum se prezintă recolta din Basarabia

Situaţia agricolă din provincia dintre Prut şi Nistru — a spus d-sa — este relativ mulţumitoare. Dată fiind durata scurtă a stăpânirii bolşevice urmările nu sunt prea grave din punct de vedere agricol. Numărul de animale de prăsilă este încă însemnat.

Lipsesc animalele de tracţiune, în special caii, din care cauză căratul recoltei şi treeratul întâmpină oarecari greutăţi. Se poate nădăjdui însă — a adăugat d-sa,—că toate muncile agricole vor putea fi împlinite cu animalele de tracţiune cari au mai rămas şi pe care le-am trimis şi din vechiul regat.

O mare suprafaţă de pământ destinată colonizărilor

Recolta este şi ea mulţumitoare. S'a secerat aproape peste tot. În sudul Basarabiei, unde au fost coloniştii germani repatriaţi, în Germania, a rămas o mare suprafaţă de teren agricolă. Întinderea aceasta de 460.000 ha. va fi destinată primilor colonişti români, cari vor fi ajutaţi să vină aci să facă plugărie. Statul îi aşteaptă cu încrederea că vor fi pe lângă buni plugari, şi buni români.

Agricultura s'a făcut tot individual sătenii şi-au cultivat pământurile, iar sub stăpânirea românească, vor beneficia de roadele ce vor obţine.

Situaţia este mult mai grea în ce priveşte industria şi aprovizionarea cu articole industriale. Ruşii în retragerea lor, au distrus multe fabrici şi ateliere, sleind total Basarabia de toate produsele industriale. Guvernul îşi dă toată silinţa să completeze aceste nevoi, în cel mai scurt timp posibil. Lipsurile constatate vor fi urgent refăcute. S'au şi luat primele măsuri, ca în regiunile Soroca, Bălţi, Orhei, Chişinău Tighina, Cetatea Albă, Sărata, Bolgrad, Cuza-Vodă, Reni-Galaţi şi Huşi-Chişinău, nevoile să fie ascultate din gospodărie în gospodărie şi ajutate imediat.

În continuare, d-sa arată că în Basarabia sunt păsări suficiente şi eftine.

Nu tot acelaş lucru se poate vorbi şi de vin. Viile mănoase, piatra vânătă repartizată probabil insuficient, astfel că recolta se anunţă slabă.

După constatările mele, a precizat d. ministru — situaţia agricolă fiind satisfăcătoare, Basarabia poate contribui într'o măsură importantă la aprovizionarea vechiului regat.

Situaţia în Transnistria este mult mai grea

Dacă aceasta este situaţia în Basarabia, în Transnistria, în teritoriul dintre Nistru şi Bug, este mult mai grea, — a spus d-sa.

Am trecut prin Criuleni, Dubăsari, Birsula, Balta, Savran, de pe Bug. Prin tot locul se văd urmele stăpânirii bolşevice. Se face în această regiune o agricultură aproape exclusiv cerealistă şi extensivă. Grâul se seamănă mai ales în ogoare sterpe, chiar înnordulprovinciei, unde clima este mai umedă, iar pământul de o calitate cu totul superioară. Am văzut suprafeţe întinse de pârloage pline de buruieni, din cauză că ogoarele sterpe, probabil din cauza războiului, n'au putut să fie arate a doua oară. De asemenea, lanuri întregi de grâu, foarte frumoase şi care, în majoritate, erau secerate. Restul grâului este în curs de secerat.

Floarea soarelui, acolo unde fusese prăşită, era foarte bună, de asemenea, sfecla de zahăr.

Porumbul, din cauza praşilei insuficiente, se prezintă în condiţiuni mediocre.

Satele din Transnistria sunt pustii

Dacă agricultura zisă „colectivă", practicată în Rusia din punct de vedere cerealist, într'un sistem extensiv, primitiv, a putut da rezultate, din punct de vedere al creşterii animalelor însă, este un adevărat dezastru.

Satele din acest ţinut sunt cu adevărat pustii. Nu se văd păsări, nu se văd animale de tracţiune, nu se văd oi, nu se văd vite. Rar se văd mici cărduri de vite, cari şi acelea aparţin colhozurilor. N'ai nici o teamă când treci prin satele transnistriene să calci vreo pasăre! Poţi să circuli fără nici o grije că te-ar muşca vreun câine, care nici nu există.

Gospodăriile colhozurilor sunt într'o mare dezordine. Maşinele şi piesele aruncate peste tot şi nereparate cu lunile. Se putea constata uşor că acestea nu erau datorite războiului şi că maşinele zăceau printre bălării din timp mai îndelungat.

Deşi ţăranul avea voie în Rusia sovietică să ţină o vacă, un porc, să crească păsări, acest drept era numai teoretic întrucât partea ce i se cuvenea ţăranului pentru munca ce o îndeplinea era aşa de mică, încât nu-i ajungea nici pentru hrana lui zilnică, cu atât mai mult să întreţină animale. Unui ţăran care muncea în colhoz, îi revenea lunar 120—150 de ruble, dar un pud (16 kgr.) de grâu, costa 100 de ruble.

Mizerie în toată ţărănimea

Ne explicăm uşor bucuria ce a cuprins această populaţie, văzând putinţa de a scăpa de robia bolşevică, una din cele mai grele din toate. N'am putut vedea niciodată o ţărănime în starea de mizerie în care se găseşte ţărănimea dintre Nistru şi Bug, ce ţine cu totul una din cele mai bogate regiuni din Europa, din punct de vedere agricol.

Munca se făcea în cete de 80—90 oameni, sub comanda unui brigadier, dar plata se făcea cu mare întârziere.

Mi s'a plâns ţăranii moldoveni, că n'au primit plata pentru munca făcută, de anul trecut. Orice robie, oricât ar fi fost de grea, totuşi, robul sub o formă ori alta putea să mai schimbe stăpânul. În robia bolşevică lucrul acesta era exclus.

În Rusia sovietică ţăranul era un pălmaş, sărac lipit pământului. El trebuia să muncească în condiţiunile ce se dictau. Altă soartă mai bună nu exista pentru el.

Acum el n'are altă dorinţă decât de a fi lăsat să muncească liberi, fiecare pe bucata lui de pământ şi cu mijloace proprii.

Stăpânirea românească va reclădi gospodăriile ţărăneşti

Mai departe d-sa arată cât de grea va fi trecerea dela gospodăria colectivă la cea individuală. Va trebui negreşit să creăm o stare de tranziţie, în care să se refacă gospodăriile ţărăneşti, precum şi mijloacele proprii ale acestor gospodării. Aceasta va fi sarcina stăpânirii româneşti, care va reclădi gospodăria individuală, care va putea trece în acest timp, dela agricultura extensivă la una intensivă, care va satisface şi nevoile ţăranului şi ale populaţiei neagricole. Numai o agricultură individuală va putea da o ţărănime prosperă şi o producţiune mulţumitoare din toate punctele de vedere, a spus d. ministru-subsecretar de Stat, în încheierea interesantelor declaraţii.

Drama celor înscrişi pentru repatriere

Multe şi grele au fost suferinţele basarabenilor rămaşi sub ocupaţia rusă. Abia prin aceasta au simţit enorma deosebire între regimul românesc şi cel rus.

Necazurile, drama celor înscrişi pentru repatriere întrece pe a tuturor. Acelor care n'au fost deportaţi în ultima vreme ca suspecţi, li s'a făcut viaţa insuportabilă.

ARTICOLUL 39

Prin lunile Noembrie-Decembrie 1940, li s'au dat tuturor cetăţenilor din republicile noui ocupate, paşpoarte, adică un fel de buletine de identitate. Cine n'a avut acest carnet, n'a putut călători. Cine a avut scris art. 39, însemna că nu putea să stea în oraş. Era trimis în sat, oriunde numai în oraş, nu.

Cei înscrişi pentru repatriere, spre a fi împiedicaţi a se interesa de nevoile lor li s'a dat un astfel de paşport, care îi ţinea în afara oraşului.

Am întâlnit pe străzile Chişinăului o distinsă doamnă, mergând cu copilul de mână. A fost una din beneficiarele faimosului articol 39.

Doamna Olga Popovici, soţia moşierului Serghie Popovici, din Iliuţa, jud. Bălţi, romăncă basarabeancă, s'a înscris din primele zile spre a-şi urma în refugiu, soţul plecat imediat, deoarece era urmărit de comuniştii autohtoni.

Până la Crăciun, viaţa a fost ceva mai acceptabilă. După această dată, mama şi copilul, ca mulţi alţii, au fost trimişi în sat. Oriunde, numai să plece din oraş; iar acolo, comitetul sovietului sătesc îi punea pe aceşti noui sosiţi a lucra la şosele, a săpa la şanţuri. Cum majoritatea erau oameni de bună condiţie socială, rostul acestei munci nu era în folosul Statului, ci demoralizarea sufletească, ceea ce în bună parte s'a reuşit. Dovadă stau mille de bolnavi de nervi.

GRADINA PUBLICA ŞI TALCIOCUL

Doamna Popovici n'a plecat din oraş. Aştepta din zi în zi aprobarea repatrierii. Colinda uliţele grădinii publice înzăpezite şi se odihnea cu copilul pe băncile îngheţate. Tremura micuţul şi ochii amândoror se îndreptau numai spre seninul Cerului, de unde aşteptau izbăvirea, iar seara băteau la uşile cunoscuţilor şi necunoscuţilor, la periferii.

De multe ori nu-i primea nimeni, fiindcă se temeau, deoarece art. 39 nu avea voie să fie primit de nimeni sub vreun acoperiş din oraş. Întocmai ca pe leproşi. Au fost nopţi geroase, în care mama a rătăcit pe străzi cu pruncul în braţe, în ţara ocrotirii obidiţilor, cum se intitula U.R.S.S. Au existat însă şi creştini curagioşi, care, cu orice risc, i-au primit la căldură, le-au dat adăpost şi frăţească înţelegere.

Ziua se întâlneau aproape cu toţii, aceşti exilaţi din oraş, în talcioc, locul din Piaţa Nouă, unde înainte vreme se vindeau cele mai rupte lucruri vechi, unde pătrundeau mai mult golanii şi borfaşii, aşa numiţii talciocari.

Acum venea la talcioc tot ce a rămas mai de elită în Basarabia. Talciocul ajunsese un fel de expoziţie. Îşi vindeau oamenii, spre a trăi, lucrurile din urmă, care, fireşte, erau cele mai de preţ. Acolo poposeau ofiţerii şi comisarii ruşi cu buzunarele pline de ruble fără valoare şi cumpărau inele şi brăţări incrustate dela nenorociţii ajunşi pe drumuri.

Dintre acei care nu mai aveau ce vinde, mulţi au murit de foame. La ruşi nu era desvoltat sentimentul de milostenie. Nu erau nici aziluri, nici cantine pentru săraci. Tovărăşia era numai în constituţie, iar bedniacii—săracii adică—numai în discursurile politice, unde figurau pentru propagandă. În realitate li se dădeau toate posibilităţile, li se făceau toate înlesnirile spre a muri cât mai de grabă.

*

Norocul acestor oameni, români sufleteşte, este că a venit desrobirea Basarabiei.

Astfel Serghie Popovici, tatăl care şi-a aşteptat un an copilul dincolo de Prut, era foarte îndoelnic dacă l-ar mai fi putut îmbrăţişa vreodată.

Bolşevicii au fost cele mai desăvârşite canalii.

Întregul lor sistem de educaţie era formulat în vederea acestui scop: un comunist, un călău.

Nobleţea bolşevismului a fost cruzimea şi josnicia.

Sabin Popescu-Lupu

Valorificarea cerealelor din noua recoltă prin cooperaţie

Recunoscând însemnatul rol, pe care mişcarea cooperativă românească şi în deosebi Institutul Naţional al Cooperaţiei l-au avut în ultimii ani în desfacerea şi valorificarea produselor agricole, consiliul Oficiului Central al cerealelor a hotărît, în şedinţa de la 5 August a. c., înscrierea Institutului Naţional al Cooperaţiei în fruntea listei principalelor întreprinderi de comerţ de cereale.

Hotărîrea aceasta a fost comunicată tuturor prefecturilor de judeţ prin circulara nr. 52.509 din 11 August a Subsecretariatului de Stat al Aprovizionării, dându-li-se dispoziţiuni să permită unităţilor cooperative, care au mandat de la I. N. C. a face cumpărături de cereale.

Ca urmare, I. N. C. a comunicat oficiilor judeţene de cereale de pe lângă prefecturi, lista unităţilor cooperative autorizate a face asemenea cumpărături.

În fiecare biserică restaurată prin dania ta, norodul basarabean va înălţa rugăciuni pentru liniştea ta şi pacea lumii.
Subscrie la IMPRUMUTUL REINTREGIRII.

GRUPUL DE ZIARIŞTI GERMANI A PĂRĂSIT ŢARA

Înainte de a părăsi Capitala, grupul directorilor de ziare germani, care au vizitat România ca oaspeţi ai Ministerului Propagandei, au ţinut să asiste la o gală cinematografică închinată Armatelor şi frăţiei de arme româno-germană.

Gala a avut loc în sala de proecţie a Ministerului Propagandei şi a fost alcătuită din jurnale de războiu.

Au luat parte: Dl. prof. Mihai Antonescu Vice-Preşedinte al Consiliului de Miniştri şi Ministrul Propagandei, Al. Bădăuţă Secretar General al Ministerului Propagandei, D-nii M. Puşcariu şi Dr. I. Cantacuzino, Directorii cinematografiei şi O. N. C.-ului, funcţionarii superiori ai Ministerului şi întregul grup al ziariştilor oaspeţi condus de dl. Consilier de Legaţie Dr. Günther Lohse.

Cu acest prilej s'au înfăţişat prin film, toate fazele războiului sfânt împotriva bolşevismului astfel cum ele au fost înregistrate de operatorii O. N. C. în colaborare cu plotoanele de propagandă ale Marelui Cartier General.

Aplauzele oaspeţilor au subliniat în deosebi, scenele în care apărea Mareşalul Antonescu, conducând trupele pe front sau inspectându-le alături de comandanţii germani, ca şi toate marile momente de eroism care puneau în lumină dârzenia soldatului român şi calda camaraderie de pretutindeni dintre el şi soldatul german.

La sfârşitul spectacolului, dl. Consilier Günther Lohze a ţinut să mulţumească, încă odată, domnului Prof. Mihai Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri pentru calda atmosferă şi nenumăratele dovezi de dragoste cu care grupul ziariştilor germani a fost întâmpinat, dela intrarea sa în ţară şi până la Bucureşti, în deosebi în satele în care au cunoscut toate calităţile şi virtuţile care fac din poporul românesc o naţiune de mari posibilităţi.

Deasemeni, pentru prilejul pe care Ministerul Propagandei l'a dat presei germane de a trăi prin imaginile jurnalelor de actualităţi cinematografice prezentate, epopeia marelui război pe care România, alături de Germania, îl duce pentru triumful civilizaţiei împotriva barbariei bolşevice.

Domnul Prof. Mihai Antonescu, Vice-Preşedinte al Consiliului de Miniştri, mulţumind d-lui Consilier Lohse pentru mărturiile de simpatie şi interesul dovedit de presa şi propaganda germană României, şi-a arătat, încă odată, neclintita încredere pe care Mareşalul Antonescu, Guvernul şi poporul român o au în Führerul şi poporul german, ca şi în victoria comună, din care filmele prezentate nu au făcut decât să înfăţişeze primele ei aspecte.

La Aerodromul Băneasa, unde oaspeţii au fost conduşi de reprezentantul Legaţiei Reichului la Bucureşti, de personalul superior al Ministerului Propagandei şi de numeroşi ziarişti, dl. Lt. Col. Galin, director de cabinet al d-lui Prof. Mihai Antonescu, a mulţumit oaspeţilor, în numele d-lui Vice-Preşedinte al Consiliului de Miniştri pentru vizita pe care au făcut-o în ţara noastră şi a exprimat convingerea sa că această vizită constitue un nou prilej de cunoaştere, prin intermediul presei şi de cimentare al legăturilor care unesc cele două popoare german şi român.

Dl. Al. Bădăuţă, Secretar General al Ministerului Propagandei a urat oaspeţilor bună călătorie, în numele presei române pe care vizita colegilor germani a cinstit-o şi în numele colegilor din Ministerul Propagandei.

ZIARIŞTII GERMANI AU SOSIT LA BERLIN

BERLIN, 26 (Rador).— Corespondentul agenţiei Rador transmite:

Ziariştii germani care au vizitat România, s'au înapoiat Marţidupă amiază la Berlin, venind cu un avion special.

Pe aeroporul dela Tempelhof, ziariştii germani au fost întâmpinaţi de reprezentanţii legaţiei române, de un reprezentant al ministerului de externe, de reprezentanţii ministerului propagandei şi de o delegaţie de ziarişti români acreditaţi la Berlin.

O faptă lăudabilă

Locot. rez. Pucerea Gheorghe, dintr'un reg. de cavalerie, cu sufletul alături de ostaşii din regimentul său, a donat 20.000 lei ca ajutor familiei celei mai sărace a unuia din ostaşii morţi sau grav răniţi.

Pentru frumoasele şi înaltele sentimente de care a dat dovadă unitatea l-a citat prin Ordin de zi.

Fapta locot. Pucerea Gh., demnă de admirat şi urmat, este la înălţimea vremurilor pe cari le trăim, arătând strânsa legătură dintre ofiţer şi sodat, în armata noastră.

IMPRUMUTUL REINTREGIRII

Două dobânzi şi o loterie cu toate numerile câştigătoar a

S'a arătat zile trecute că, la *subscripţia generală* a împrumutului, vărsând Statului suma de 4500 lei, subscriitorul primeşte în fiecare an o dobândă de 225 lei, ceeace reprezintă 5% pe an, iar la rambursarea banilor primeşte, peste capitalul de 4500 lei, încă 1500 lei, ceeace constitue o a doua dobândă, calculată cu un procent variabil, care devine din ce în ce mai mic, cu cât obligaţia ese mai târziu la sorţi.

Toate obligaţiunile es la sorţi în 30 ani, socotiţi dela 1 Septembrie 1941, aşa că toate obligaţiunile primesc şi dobânda a doua.

Adunându-se cele două dobânzi, s'a constatat că procentul anual de dobânzi, începe cu 38,33% pentru obligaţiunile cari es la sorţi în primul an, şi descreşte până la 6,11% pentru obligaţiunile cari vor eşi la sorţi tocmai în al 30-lea an, când se termină durata împrumutului.

Deşi excelentă, situaţia aceasta este rezervată celor mai puţin norocoşi dintre subscriitori, adică acelora cari nu vor avea norocul să câştige şi un premiu mare.

Numărul obligaţiunilor cari se rambursează în fiecare an cu premii mari, dela 200.000 până la 5.000.000 lei, este constant, însă numărul obligaţiunilor cari se rambursează cu câte 100.000 lei, este variabil şi este pus în legătură cu valoarea nominală subscrisă. Pentru primele 10 miliarde lei, se rambursează cu 100.000 lei un număr de 160 obligaţiuni. Pentru fiecare un miliard în plus, se adaogă peste 160 obligaţiuni încă 100 de obligaţiuni.

Credinţa noastră este că *subscripţia generală* va depăşi valoarea nominală de 20 miliarde lei.

Să rămânem în ipoteza a 20 miliarde lei.

Pe an sunt 10 trageri la sorţi; 5 pe semestru, câte una pe lună, în primele cinci luni ale semestrului.

In anul întâiu, — care durează dela 1 Septembrie 1941 până la 31 August 1942, — cele 15 trageri se fac între 25 Mai şi 10 August 1942.

Se vor amortiza în acest interval 65.566 obligaţiuni, în felul următor:

2	obligaţ. cu câte	5.000.000	lei
10	obligaţ. cu câte	2.000.000	lei
20	obligaţ. cu câte	1.000.000	lei
40	obligaţ. cu câte	500.000	lei
80	obligaţ. cu câte	200.000	lei
1.160	obligaţ. cu câte	100.000	lie
64.254	obligaţ. cu câte	6.000	lei

65.566 obligaţiuni rambursate

Din tabel se vede că numărul obligaţiunilor cari se rambursează cu premii mari este de 1312. Acest număr rămâne neschimbat în fiecare an, până la achitarea definitivă a împrumutului, deci până la al 30-lea an inclusiv.

Numărul obligaţiunilor cari se rambursează cu câte 6000 lei creşte încă în fiecare an. Astfel:

In anul al 5-lea se rambursează 76.815 obligaţiuni; în anul al 10-lea se rambursează 96.051 obligaţiuni; în anul al 15-lea se rambursează 120.017 obligaţiuni; în anul al 20-lea se rambursează 149.8986 obligaţiuni, etc.

In 30 ani se vor rambursa cu premii mari de 30 de ori câte 1312 obligaţiuni, adică 39.360 obligaţiuni.

Vor fi deci aproape 40.000 de subscriitori cari, în loc de 4500 lei, vor primi la rambursarea sumei variind dela 100.000 lei la 5 milioane lei.

Deci, printre cei 40.000 nu ar fi şi cititorul acestor rânduri (şi chiar scriitorul lor, care se va şi împrumuta ca să subscrie cât mai mult) ?

ULTIMA ORA

Comuniştii din Franţa au încercat provocarea unui război civil

PARIS 27 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. anunţă:

D. Pucheu, ministrul internelor, a dat Marţi poliţiei directive pentru lupta contra comunismului, care a provocat toate nenorocirile de care Franţa suferă azi.

Ministrul internelor a avut convorbiri cu d. Barthelemy, ministrul justiţiei, şi cu d. de Brinon, ambasador al Franţei.

In cursul acestor conversaţii au fost examinate măsurile ce urmează a se lua împotriva comuniştilor.

Ziarele anunţă că d. de Brinon a declarat că autorităţile franceze au descoperit un adevărat complot comunist, care urmărea să provoace incidente între populaţie şi autorităţile de ocupaţie, în scopul de a face imposibilă o politică de colaborare.

D. de Brinon a adăugat că tribunalul special, care începe să lucreze Miercuri, se va ocupa în prima sa şedinţă de mai multe cazuri deosebit de grave.

Victoria germană asupra Rusiei va salva statele din Orientul Apropiat

ANKARA, 27. (Rador). — Corespondentul Agenţiei Havas-Ofi transmite:

Un purtător de cuvânt oficial al guvernului turc scrie în ziarul oficios Ulus că naţiunea turcă este cu toată inima alături de Iran şi că guvernul turc urează să se găsească cât mai repede un compromis.

„Turcia — scrie purtătorul de cuvânt — îi consideră pe iranieni ca fraţi şi doreşte desvoltarea Iranului în pace şi libertate. Intervenţia în Iran a produs o impresie amară în Turcia, care se conduce după principiul respectării independnţii naţionale.

Nu ştim dacă operaţiunile militare începute vor lua caracterul unui război adevărat, dar dorim ca pacea să fie încheiată chiar „in extremis".

Totul depinde de bătăliile ce se dau acum în Rusia. Incidentul din Iran dovedeşte comandamentului german că nu trebue să dea armatei roşii răgazul unei campanii de iarnă."

Această concluzie oglindeşte părerea cercurilor conducătoare turceşti: rezultatul campaniei germane din Rusia va fi hotărîtor pentru Orientul Apropiat.

Capitala Estoniei, o mare de flăcări

HELSINKI 27 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Stefani anunţă că oraşul Reval, capitala Estoniei, este o imensă mare de flăcări.

In port şi în largul coastei ard nenumărate vase de tot felul.

Deasemeni sunt în flăcări pădurile seculare de brad şi mesteacăn, din jurul capitalei.

Resturi din detaşamente sovietice încearcă zadarnic să scape de urmărirea forţelor Axei.

Flăcările incendiilor din Reval se văd foarte bine dela Helsinki.

AVIAŢIA BOLŞEVICĂ ATACĂ ORAŞELE DESCHISE DIN IRAN

TEHERAN, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Ziarul „Iran" anunţă că importante formaţii aeriene sovietice au bombardat oraşe deschise în Iran în provincia Azerbeidjan, ca şi portul Pahlavi-Gazian şi oraşul Kasvin.

Au fost pricinuite stricăciuni însemnate şi pierderi simţitoare în sânul populaţiei civile. Pagubele sunt deosebit de însemnate în port.

Acelaş ziar constată că atitudinea ostilă a englezilor şi Sovietelor nu poate fi justificată nici prin principii de ordin moral, nici prin principii de ordin militar. Iranul nu a dorit nici odată să intre în război contra vreunei ţări. Singurul ţel al politicei sale a fost menţinerea păcii şi a liniştei.

Se adevereşte faptul că Rusia pregătea de mult invadarea Germaniei

BERLIN, 27. (Rador). — Maiorul Soloviev, luat prizonier în bătălia dela Uman, ofiţer de stat major al diviziei 146 de infanterie, a mărturisit că în ziua de 18 Iunie o mare veselie domnea în regimentul său. Nu mai era un secret pentru nimeni că în curând va începe lupta împotriva Germaniei.

Comandantul regimentului a dat ofiţerilor vodca.

Ridicând paharul său în cinstea unei intrări triumfale în Berlin, el a spus că atunci când vor ajunge la Wilhelmplatz vor ridica acolo un bust al lui Lenin şi războiul va fi sfârşit.

Ce va mai urma după aceea..., va fi magnific.

Medicii ruşi taie picioarele soldaţilor cu fierăstrăul de lemne...

BERLIN 27 (Rador). — La intrarea lor în localitatea Luga, soldaţii germani au descoperit într'un spital sovietic, printre cadavre şi membre omeneşti împrăştiate pe mai multe mese, doi răniţi bolşevici, care se svârcoleau de durere.

După multă căutare, germanii au descoperit pe medicul acestui spital primitiv, ascuns în pivniţă. Dându-i-se ordinul de a se ocupa de cei doi răniţi, acest medic evreu a început să le taie picioarele cu un ferăstrău de tăiat lemne.

Fiind întrebat dacă n'are instrumente de chirurgie şi narcotice, medicul a răspuns că numai medicii superiori au dreptul la asemenea scule şi că spitalul său nu le poate avea, fiindcă este destinat numai soldaţilor.

In împrejurimile Kievului

COMUNICATUL GERMAN

ARMATA 22-A SOVIETICĂ A FOST NIMICITĂ DE BRAVII OSTAŞI AI FUEHRERULUI

Finlandezii înaintează cu succes.-Liniile ferate Moscova-Petrograd distruse

BERLIN, 27. (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor germane comunică:

După cum s'a anunţat printr'un comunicat special, formaţiuni din trupele blindate ale generalului de divizie von Kleist au luat cu asalt, la 25 August, după lupte îndârjite, capul de pod dela Dniepropetrovsk şi oraşul cu acelaş nume.

In apropiere de gura Niprului şi la sud de Kiev, ultimele formaţiuni inamice care mai opuneau rezistenţă au fost şi ele bătute, în parte corp la corp.

La răsărit de Welikije-Luki, grosul armatei a 22-a sovietice a fost încercuit după lupte înverşunate de mai multe zile şi nimicit. Peste 30.000 de prizonieri şi 400 de tunuri au căzut în mâinile noastre. Pierderile extrem de importante ale inamicului se cifrează la 40.000 de morţi.

Intre lacul Ilmen şi Golful Finlandei, ca şi în faţa oraşului Reval şi pe frontul finlandez, operaţiile continuă cu succes.

Aviaţia germană a bombardat cu efect trupe concentrate la răsărit de Kiev şi a distrus cu deosebit succes reţeaua de căi frate dela vest de Moscova şi din regiunea Petrograd.

In Golful Finlandei, formaţiuni de avioane de bombardament germane au scufundat patru vapoare de transport sovietice şi au lovit cu mai multe bombe un contratorpilor şi un vas conducător de escadrilă.

La răsărit de Peninsula Pescarilor, alte două contratorpiloare au fost greu lovite.

In lupta contra Marei Britanii, aviaţia germană a bombardat noaptea trecută instalaţiile portuare de pe coasta de est a Angliei şi mai multe aeroporturi situate pe insula britanică.

Cu prilejul încercărilor făcute de avioane engleze în cursul zilei de Marţi, în speranţa că ar putea ataca Golful German şi litoralul german, au fost doborîte 23 avioane engleze, dintre care 11 în lupte aeriene, 4 doborîte de vase de patrulare, 3 de artileria antiaeriană, 3 de vasele culegătoare de mine şi două de artileria marinei.

In cursul unui atac dat contra bazei navale dela Alexandria în noaptea de 25 spre 26 August de avioanele noastre de luptă, bombele aruncate asupra instalaţiilor din port şi asupra reţelei de cale ferată au pricinuit distrugeri însemnate.

Noaptea trecută, avioane britanice au aruncat bombe incendiare şi explosive în mai multe localităţi din vestul şi sud-vestul Germaniei. Intre altele au fost bombardate cartierele de locuinţe dela Koeln.

Artileria antiaeriană a doborît două dintre avioanele inamice care participau la aceste atacuri.

ULTIMA BAZĂ DE REZISTENŢĂ SOVIETICA IN UCRAINA A FOST CUCERITĂ PRIN VITEJIA SOLDAŢILOR GERMANI

BERLIN 27 (Rador). — Comunicatul special al înaltului comandament al forţelor armate germane, de pe lângă cartierul general al Fuehrerului, cu privire la ocuparea oraşului Dniepropetrovsk, este publicat în mare relief şi sub titluri pe toată pagina de toate ziarele germane de Miercuri dimineaţă.

„Voelkischer Beobachter" subliniază între altele că armata cuirasată a mareşalului von Kleist a cucerit acest important oraş de pe malul Niprului şi că numai armata sa a reuşit să facă dela bătălia dela Uman şi până azi, 84.000 de prizonieri şi să captureze 465 piese de artilerie şi 199 care blindate.

„Deutsche Allgemeine Zeitung" scoate în evidenţă că graţie acestei noui victorii armata germană stăpâneşte ultimul cap de pod pe care inamicul îl mai avea pe Nipru.

„Berliner Lokalanzeiger" scrie că ultimul sprijin de rezistenţă a inamicului a fost cucerit graţie vitejiei soldaţilor germani.

IMPORTANTE REZERVE SOVIETICE INCENDIATE DE TANCURILE GERMANE

BERLIN 27 (ESS.) — Luni a avut loc o luptă între blindate germane şi sovietice. O companie blindată germană a oprit în sectorul nordic al frontului răsăritean trei transporturi sovietice de cale ferată, capturând 50 vagoane încărcate cu muniţie.

Carele de luptă germane văzură la o cotitură, un tren de cale ferată care căuta să le scape gonind cu toată viteza. In câteva minute carele de luptă germane se putură apropia atât de mult de tren încât l-au putut lua dela 500 metri sub focul lor.

Locomotiva se opri, lovită în cazanul cu aburi şi în roţi.

Puţin mai târziu compania blindată germană surprinse alte două transporturi sovietice de cale ferată cari se aflau în câmp deschis. Inainte ca locomotivele să fi putut lua viteză, ele fură grav atinse.

Din numeroase vagoane izbucniră flăcări mari, vagoane cisterne săriră în aer. In răstimp de o clipă ambele trenuri stăteau într'o mare de flăcări, care a distrus importante rezerve sovietice.

MÂNA COMUNIŞTILOR LUCREAZĂ DIN UMBRĂ PRETUTINDENI

VERSAILLES, 27. (Rador). — Corespondentul agenţiei „Havas Ofi" transmite:

La terminarea ceremoniei dela Versails, consacrată voluntarilor ce vor lupta contra bolşevicilor, a fost săvârşit un atentat contra personalităţilor, care asistaseră la ceremonie.

In momentul când mai multe persoane oficiale, printre care se aflau şi d.nii Brinon, Laval, Deat şi Chevalier, prefect al departamentului Seine-et-Oise, îşi luau rămas bun, un individ, care a fost arestat, a tras mai multe focuri de revolver.

D.nii Laval şi Deat au fost atinşi de mai multe gloanţe.

Ambii au fost transportaţi la spitalul civil din Versailles.

După ultimele ştiri, starea lor ar fi mai puţin gravă decât se crezuse la început.

*

VERSAILLES, 27 (Rador). — Ofi transmite:

La interegatoriul ce i-a fost de judele-instructor, atentatorul la viaţa d-lor Laval şi Deat, a declarat că se numeşte Paul Colette. El s'a născut la 122 August 1912 la Mondeville, în Calvados şi actualmmente locueşte în Caen, în Grande Avenue du Quai Vandoevre.

„Am venit la Versailles, Miercuri după amiază, deoarece mă angajasem ca voluntar, — a adăugat agresorul.

Am luat hotărîrea de a mă angaja în corpul volutarilor cu intenţia de a omorî pe cineva.

Printre personalităţile prezente, nu am remarcat decât pe d. Laval şi de aceea am tras asupra lui".

Interogatoriul continuă.

ARMATA IRANULUI IŞI APĂRĂ CU INVERŞUNARE PATRIA

TEHERAN, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB. anunţă:

Inaltul comandament al forţelor armate ale Iranului a dat şase comunicate oficiale:

In primul comunicat se declară că în ziua de 25 August, la ora 4 dimineaţa, forţe sovietice au trecut, atacând, frontierele din Nordul, vestul şi sudul Iranului.

Al doilea comunicat adaogă că aviaţia inamică a bambardat oraşele deschise Tabris, Ardebil, Maku, Mahagan, Benap, Reşt, Haasank Yadeh, Mianeh şi Bender-Pahlagi. In rândurile populaţiei civile sunt numeroase victime. Deasemeni au fost bombardate cazărmi şi alte obiective militare. Un avion sovietic a fost doborît în apropiere de Tabris.

Al treilea comunicat precizează că trupe motorizate sovietice au atacat regiunile Giulfe, Marand, Poldast, Maku, iar forţele engleze au atacat localităţile Khanekin, Kaesris, Saneh, Abadan, Bender-Ciapur şi altele.

Al patrulea comunicat arată că forţe navale sovietice au atacat localităţi de pe coasta Mării Caspice iar forţe navale engleze au atacat porturile Bender-Abes şi Khorra.

Al cincilea comunicat afirmă că toate unităţile armatei iraniene s'au luptat pretutindeni unde au dat piept cu inamicul cu cea mai mare îndârjire posibilă apărând frontierele.

In lupta contra englezilor, forţele Iranului au distrus două care blindate inamice stânjenind înaintarea britanică.

Al şaselea comunicat are următorul text: In toate regiunile frontului dela est, nord şi vest, moralul populaţiei este excelent. Toţi cetăţenii doresc să se angajeze sub drapel pentru a lua parte la apărarea patriei.

BOLŞEVICII AU OCUPAT CÂTEVA ORAŞE IRANIENE

AMSTERDAM, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă:

Intr'un comunicat sovietic, transmis de serviciul de informaţii britanic, se afirmă că trupele sovietice ar fi ocupat oraşele Tabris, Ardebil şi Lissar din interiorul Iranului.

Iranul a pus 200 mii soldaţi pe picior de război

ANKARA, 27 (Rador). — Informaţiuni culese de corespondentul agenţiei Stefani dar încă neconfirbate oficial, arată că armata iraniană ar fi alcătuită din: 17 divizii de infanterie, 6 divizii cuirasate, 10 divizii de jandarmi şi alte 15 regimente de jandarmi „autonomi".

Totalul efectivelor ar fi de 200.000 de oameni.

CĂDEREA DNEPROPETROVSK-ULUI A ALARMAT GRAV KREMLINUL

BERLIN, 27 (Rador). — Cucerirea oraşului Dniepropetrovsk şi a capului de pod de către corpul cuirasat al generalului von Kleist, — se spune într'un comunicat suplimentar la buletinul militar de Miercuri — are o importanţă deosebită deoarece de acum încolo întreaga zonă industriaoă Dniepropetrovsk, Nikopol, Zaporojie şi Dnieprodzerdyinsk se află în mâinile germanilor.

Se ştie că Dniepropetrovsk este un nod de cale ferată important care leagă bazinul minier dela Krivoirog de porturile Nicolaev, Cherson, regiunea carboniferă a Doneţului şi de oraşul Kharkov, oraş industrial de primul plan.

Un mare pod de cale ferată peste Nipru, şi mai multe ateliere feroviare ridică şi mai mult importanţa oraşului care se bucură de o mare prosperitate industrială.

Impreună cu localităţile citate mai sus, el alcătueşte un centru vital al acestui sector de industrie minieră.

Pierderea a 30 mari furnale şi uzine metalurgice cântăreşte tot aşa de greu în balanţa militară sovietică ca şi necesitatea de a trebui să se renunţe la industriile de război afectate fabricării de tunuri şi muniţiuni.

Acest centru urias de forţă motrice, cu o putere de 550.000 kw., situat între Cerkassy şi Zaporojie, este legat de bazinul Doneţului printr'o linie electrică aeriană de 278 km.

Marile oraşe depe cursul inferior al Niprului sunt oraşe industriale moderne, care acoperă întinderi considerabile. După cum spun autorităţile compatente, aceste oraşe se bucură de anumite avantagii.

Ocuparea acestui district industrial de către trupele germane va trebui să cibă în mod automat drept consecinţă o atingere adusă producţiei din bazinul Doneţului şi din regiunea Kharkov, cu atât mai mult cu cât aceste districte industriale îşi au tăiate legăturile cu porturile dela Marea Neagră.

Din punct de vedere militar, ocuparea integrală a buclei Niprului între Dniepropetrovsk şi Zaporojia, reprezintă punctul cel mai înaintat spre est al întregii armate germane.

Districtul industrial al bazinului Doneţ şi cel al regiunii Kharkov pot fi considerate ca direct ameninţate. Deasemeni va fi posibil să se taie legăturile terestre ale peninsulei Crimeia cu restul ţării.

Aceste succese dobândite de armata germană în sud, cărora trebue să li se adauge situaţia delicată a Petersburgului, explică în mod suficient nervozitatea conducătorilor de la Kremlin.

*

BERLIN, 27 (Rador). — In luptele date în jurul oraşului Dniepropetrowsk, un negiment de infanterie german a cucerit, după lupte înverşunate, oraşul Berislav dela gurile Niprului.

Trecând prin barajele de mine, aşezate în rânduri dese, infanteriştii germani au pătruns în oraş fără sprijinul carelor blindate sau al artileriei de asediu.

In jurul fiecărei case s'au încins înverşunate lupte corp la corp. Soldaţii germani au nimicit pe inamic, folosind grenadele de mână, pistoale autonate, etc. Superioritatea metodelor germane s'a manifestat în această privinţă în mod strălucit.

Cinci batalioane sovietice decimate, aceste unităţi fiind întărite cu detaşamente de geniu şi artilerie şi 1.350 prizonieri, — acesta este bilanţul acestei lupte, fără a mai ţine seamă de numeroşii morţi sovietici rămaşi pe teren.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5—7—9, Bucureşti